

IKF: Vi deler smerten med folket fra alle nationer, der har mistet livet som følge af jordskælvet i Tyrkiet, Rojava og det Nordlige Syrien!

IKF: Vi deler smerten med folket fra alle nationer, der har mistet livet som følge af jordskælvet i Tyrkiet, Rojava og det Nordlige Syrien!

Tidligt om morgenen den 6. februar kl. 04.17 fandt et jordskælv sted i Pazarcık/Maraş med en styrke på 7,7, umiddelbart efterfulgt af et andet jordskælv med en styrke på 7,6 i Elbistan/Maraş kl. 13.24. Med disse jordskælv skete der en stor katastrofe og ødelæggelse i Antakya, Osmaniye, Antep, Urfa, Amed, Malatya, Kilis, Adıyaman, Adana, Rojava og det nordlige Syrien.

Ud over jordskælvs katastrofen og dens omfang af ødelæggelser blev der spredt oplysninger om, at på grund af vintersæsonen påvirker de kolde vejrforhold i regionen de fattige mennesker negativt, tusindvis af mennesker mistede livet, mange ligger stadig under murbrokker, og titusinder af dem blev såret. Men når man ser på dem, der var tilbage under murbrokkerne, står det klart, at der er tale om titusinder af ofre, hundredtusinder af sårede og en stor ødelæggelse.

Den tyrkiske stats fascistiske karakter og fjendtlige holdning over for befolkningen, som organiserer sit budget i overensstemmelse med krigspolitikken og arbejdsgivernes interesser, blev tydeligt vist efter jordskælvet. Den undtagelsestilstand [OHAL], der blev erklæret efter jordskælvet, er blevet et våben, et statsligt instrument mod befolkningen, der forsøger at dække over ødelæggelsernes omfang. Embargoen mod journalister og revolutionære og progressive kredse, der forsøger at formidle sandheden til offentligheden, og praksis med at monopolisere offentlighedens adgang til hjælp er de første foranstaltninger, der er truffet. Dette fremgår også af regeringens og de statslige embedsmænds modstridende udtalelser: Den tyrkiske stat er ufølsom over for folk af tyrkisk, kurdisk, arabisk og anden national oprindelse. Den har ikke forberedt sig på et jordskælv, og alligevel stopper staten ethvert forsøg på at hjælpe med den begrundelse, at det ville svække statsmagten. Staten stiller ikke hurtigt sine faciliteter til rådighed for befolkningen, den forhindrer solidaritetsinitiativer fra befolkningen, den lader som om titusinder af mennesker ikke befinder sig under murbrokkerne, og Tayyip Erdoğan selv gør udtalelser som »vi bliver lettet dag for dag«. Mens folk dør under murbrokkerne og dør under kulden og sulten, loves det, at de ødelagte byer vil blive genopbygget. Allerede på andendagen blev der åbent givet udtryk for profitberegninger for genopbygningen af de byer, der blev ødelagt af jordskælvet, af repræsentanterne for kompradorborgerskabet.

Jordskælvet er naturligvis en naturkatastrofe, men det er bestemt ikke naturligt, at det forårsager så alvorlige ødelæggelser, for disse ødelæggelser er et produkt af de grådige herskende klassers udbytningssystem, som er fuldstændig afhængige af imperialismen. Politikkerne med at bygge og urbanisere, udplyndre naturen, udnytte folk og fokusere på at skabe mere profit for at skabe mere profit har ført til store katastrofer for menneskeheden den dag i dag. Det eneste, der bedst kan beskytte og sikre mennesker og alle

levende væsener, er den revolutionære linje, der sigter mod at afskaffe udbytningssystemet og privatejendommen for at opbygge det socialistiske system, kommunismen.

Det er blevet vist, hvor svagt og skrøbeligt det økonomiske system og den tyrkiske herskende klasses og stats infrastruktur er i kraft af deres afhængighed af imperialismen. Den fascistiske stat afsætter store budgetter til angreb på befolkningen, til fjendtlighed over for den kurdiske nation og de undertrykte folk, til statens undertrykkelsesmekanismer og til et forsvarssystem, der er NATO [Nordatlantiske Traktatorganisation] værdigt. Med denne struktur har den ikke afholdt sig fra at fodre masserne med chauvinisme og propagandere for »den store stat«, »den store leder« og »verdensstaten«. Jordskælvet har tværtimod vist, at statsmagtens storhed og dens autoritet i virkeligheden kun er en »papirtiger«. Alle dens svagheder er blevet afsløret. Hvad vigtigere er, har det vist, at staten ikke har noget at give til folkets interesser, at den ikke er i stand til at foretage nogen investeringer og ikke er i stand til at træffe nogen foranstaltninger i denne henseende. Den fungerer som et hensynsløst tandhjul, der vil udnytte folket endnu mere, bringe det ind i endnu mere fattigdom og drukne det i endnu mere blod og tårer.

Tayip Erdogan, som i øjeblikket sidder i den tyrkiske stats regering, og den fascistiske alliance AKP-MHP har under hensyntagen til den planlagte valgproces, der vil finde sted i år, beregnet at stramme pressemekanismen yderligere for at opretholde magtbalancen til deres fordel. Nu er folkets vrede og reaktion, som allerede er forårsaget af det økonomiske og sociale sammenbrud, blevet endnu større med jordskælvet. For dem betyder det en forværring af forvaltningskrisen. For at håndtere denne forvaltningskrise vil de styrke den fascistiske undertrykkelsesmekanisme endnu mere. Den vil angribe folk mere, begrænse de politiske frihedsrettigheder endnu mere og gøre sit bedste for at pålægge folk den økonomiske byrde, som

jordskælvet har medført.

Jordskælvskatastrofen viste endnu en gang, hvor meget folket har brug for organisering og revolution. Som altid er det folket, der er de største ofre for katastrofer. Folket har store smerter og lider. De udsættes for alvorlige massakrer og drives ud i endnu mere sult og fattigdom. Denne situation præsenteres for offentligheden som »skæbnen«. Folkets skæbne ligger imidlertid i kampen for befrielse. Naturligvis skal folket opnå en bevidsthed, en organisation og et politisk program, som vil bestemme dets egen skæbne. Kun på denne måde er frelse mulig. En endnu stærkere organisering og en mere bevidst handling er afgørende for folkets befrielse.

Jordskælvskatastrofen og dens eftervirkninger afslørede nogle af nødvendighederne for den tyrkiske revolution. Der er et presserende behov for revolutionen. Men endnu vigtigere er spørgsmålet om, hvilken vej revolutionen skal gå, og hvilken vej folkets organiserede vej skal gå. Den eneste og sande måde at fjerne dette system, som er råddent og kun er en papirtiger, er FOLKEKRIGEN. En revolutionær kamp, der ikke er baseret på våben og vold, vil ikke afsløre massernes magt og autoritet. For at fjerne folkets hjælpeløshed og ændre situationen med at vente på en frelse og være dømt til at vente, må de organisere sig og kæmpe på folkekrigens vej under ledelse af TKP/ML. Magtovertagelsen, som vil blive kæmpet skridt for skridt gennem den Folkets Demokratiske Revolution indtil overtagelsen af al magt, vil betyde den fuldstændige og endelige befrielse af folket.

Vi, som Internationalt Kommunistisk Forbund [IKF], deler smerten hos de mennesker af alle nationaliteter, der mistede livet i jordskælvene i Tyrkiet, Kurdistan og Syrien, og organiserer folkets solidaritet for at hele sårene hos titusindvis af familier, der kæmper med fattigdom og elendighed, og mener, at folkets autoritet bør opbygges nu i stedet for statens autoritet.

Vi opfordrer alle progressive, revolutionære, demokratiske og antiimperialistiske sektioner til at handle i internationalistisk ånd og styrke de undertryktes solidaritet og kamp!

Internationalt Kommunistisk Forbund står ved de undertrykte tyrkiske, kurdiske, arabiske og andre folkeslags undertrykte nationaliteter, som blev ofre for jordskælvet.

08. februar 2023

Internationalt Kommunistisk Forbund